दोन वाटा

कवी अनिल

वाटचुकार वासराशिवाय फिरकलेले कोणी नसते अशा जागी गेली वाट सरत सरत आली असते तिथे पुन्हा दोन वाटा फुटलेल्याच्या खुणा दिसतात एक जरा सरावलेली दुसरीवरती ठसे नसतात तिने चाहूल नाही म्हणून पाऊल पाऊल ओढून नेले सोडून दिल्या वाटेकडे फिरून फिरून पाहू दिले किती वेळ दिसत होती धरली नाही तीच वाट तिची वळणे हेलकावे तिचे उतार तिचे घाट तिनेच गेलो असतो तर ही कदाचित मिटली असती तसे व्हावयाचे नव्हते - हीच माझी वाट होती!